

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 28 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1967

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
238

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

- A.N. 229. Περί τροποποιήσεως ενίων διατάξεων της περί αναγκαστικών απαλλοτριώσεων προς εφαρμογήν των σχεδίων των πόλεων νομοθεσίας. 1
- A.N. 230. Περί τροποποιήσεως διατάξεων του Ποινικού Κώδικος, του Κώδικος Ποινικής Δικονομίας και άλλων τινών νόμων. 2
- A.N. 231. Περί καταργήσεως διατάξεων 'Οργανισμού Δικαστηρίων. 3
- A.N. 232. Περί ρυθμίσεως αντικειμένων αρμοδιότητος του Ταμείου Ασφάλισης Βουλευτών και τινών άλλων θεμάτων συνταξιοδότησεως. 4
- A.N. 233. Περί τροποποιήσεως 'Οργανικών Θέσεων Β. 'Υπουργείου Εξωτερικών. 5
- A.N. 234. Περί 'ερμηνείας του άρθρου 4 παράγραφος 3 του Ν. Δ. 603)1948 «περί καθορισμού των υπέρ του Ναυτικού 'Απομαχικού Ταμείου Εξοφρών των Πληρωμάτων και των Πλοιοκτητών». 6
- ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΗΜΑΡΤΗΜΕΝΩΝ**
- Διόρθωσις ήμαρτημένων εις τὸν ὑπ' ἀρ. 185)1967 'Αναγκαστικὸν Νόμον. 7

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 229

Περί τροποποιήσεως ενίων διατάξεων της περί αναγκαστικών απαλλοτριώσεων προς εφαρμογήν των σχεδίων των πόλεων νομοθεσίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει του 'Ημετέρου 'Υπουργικού Συμβουλίου, ἀπεφασί-
σμεν καὶ διατάσσομεν:

Άρθρον 1.

1. 'Οσάκις ἡ διάνοιξις ἢ ἡ διεύρυνσις ὁδῶν, πλατειῶν, ἀλ-
σῶν καὶ ἐν γένει κοινόχρηστων χώρων, προβλεπομένων ὑπὸ
τῶν ἐγκειμένων σχεδίων πόλεων χαρακτηρίζεται ὡς ἐπει-
γούσης ἀνάγκης, ἐπισπεύδεται δὲ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἢ ἀναγκασ-
τική ἀπαλλοτριώσις τῶν ρυατομουμένων ἐπὶ τῷ ὡς ἄνω
τέλει ἀκινήτων. ἡ ἀποβολὴ τῶν εἰς ταῦτα ἐγκατεστημένων
διατάσσεται ὁριστικῶς καὶ τελεσιδίκως αἰτῆσει τοῦ Δημοσίου,
συγχρόνως διὰ τῆς καθορίζουσας τὴν προσωρινήν ἀποζημίω-
σιν τῶν ἰδιοκτητῶν δικαστικῆς ἀποφάσεως, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς
προηγούμενης συντελέσεως τῆς ἀπαλλοτριώσεως κατὰ τὰς
καίμενας διατάξεις.

2. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως καὶ κατ' ἣν διαδικασίαν γί-
γνεται ὁ καθορισμὸς τῆς προσωρινῆς ἀποζημιώσεως τοῦ ἰδιο-
κτήτου, καθορίζεται ὡσαύτως, αἰτῆσει τοῦ Δημοσίου, ὁρι-
τικῶς καὶ τελεσιδίκως, συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ άρθρου
3 παρ. 1—5 τοῦ Ν. Δ. 3000)1954, ἡ ἀποζημίωσις ὡς καὶ
τὰ ἔξοδα μετακομίσεως τῶν τυχόν ἐνοικιοστασιακῶν μισθω-
τῶν τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος άρθρου ἀπαλ-
λοτριουμένων ἀκινήτων, ἐφ' ὅσον, δι' ἀποφάσεως τοῦ 'Υπουρ-
γικοῦ Συμβουλίου, ἐγκριθῇ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ
ὡς ἄνω Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἐπὶ τῆς συγκεκριμένης ἀ-
παλλοτριώσεως.

3. Αἱ περὶ ὧν αἱ προηγούμεναι παράγραφοι τοῦ παρόντος
άρθρου δικαστικαὶ ἀποφάσεις ἐκτελῶνται κατὰ μὲν τῶν ἐνοι-
κιοστασιακῶν μισθωτῶν, μετὰ πάροdon δέκα πέντε (15) ἡμε-
ρῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτοῖς τοῦ ἐντάλματος πληρωμῆς
τῆς ὑπὲρ αὐτῶν καθορισθείσης ἀποζημιώσεως καὶ ἐξόδων
μετακομίσεως ἢ τοῦ γραμματείου καταθέσεως τούτων εἰς τὸ
'Ταμεῖον Παρακαταθητῶν καὶ Δανείων, κατὰ δὲ τῶν λοιπῶν
ἐγκατεστημένων ὡς καὶ κατ' ἐνοικιοστασιακῶν μισθωτῶν δι'
οὓς δὲν ἐνεκρίθη ἡ καταβολὴ ἀποζημιώσεως τινὸς συμφώνως
ταῖς διατάξεσι τοῦ Ν. Δ. 3000)1954, μετὰ πάροdon 15 ἡ-
μερῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τὰς καίμενας διατάξεις συντελέσεως τῆς
ἀπαλλοτριώσεως.

Άρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος, ὅστινος αἱ διατάξεις κατισχύουσι
πάσης ἐτέρας ἀντιθέτου, ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ
ἐν τῇ 'Εφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Δεκεμβρίου 1967

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓ. ΖΩ-ΙΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΣΤ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ν. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΚΩΝ. ΚΑΛΑΜΠΟΚΙΑΣ, ΘΕΟΦ. ΠΑΠΑ-
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΤΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, Γ.
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗ-
ΤΡΙΟΥ, ΠΑΤΑ. ΤΟΤΟΜΗΣ, ΑΛΕΞ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΑΘ. Ν.
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, ΙΩΑΝ. ΡΟΛΙΝΟΣ-ΟΡΛΑΝΔΟΣ, ΣΠ. ΛΙ-
ΖΑΡΔΟΣ, Γ. ΓΕΩΡΓΑΚΕΛΟΣ, ΣΠΥΡ. ΛΑΜΠΙΡΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Δεκεμβρίου 1967

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤ. ΚΑΛΑΜΠΟΚΙΑΣ

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ σχεδίου Ἀν. Νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας καὶ ἄλλων τινῶν Νόμων».

Πρὸς τὴν Α.Ε. τὸν Ἀντιβασιλέα

Ἡ δεκαπενταετής ἐφαρμογή τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος καὶ τοῦ Κώδ. Ποιν. Δικονομίας καὶ ἡ ἐκ ταύτης κτηθεῖσα πείρα, κατέδειξε τὴν ἀνάγκην τῆς τροποποιήσεως ἢ συμπληρώσεως τῶν, ἵνα οὗτοι ἀνταποκριθῶσι πρὸς τοὺς ὡς ἐπιδιώκουσι σκοπούς. Τὴν ἀνάγκην ταύτην ἐπεσήμανον αἱ ὁλομέλειαι, ἡ οἱ ἐπιθεωρηταὶ τῶν δικαστηρίων, ἡ αἱ ἀπὸ τῶν στηλῶν τῶν περιοδικῶν, ἡ τῶν συγγραμμάτων νομικῶν διατριβῶν. Πρὸς θεραπείαν ταύτης εἰσάγομεν τὸ παρὸν νομοσχέδιον. Εἰδικώτερον ἐπὶ ἐκάστης διατάξεως παρατηροῦμεν τὰ ἀκόλουθα:

Ἀρθρον 82 παρ. 1 καὶ 2 Π.Κ. Ἡ ἀρχικὴ διάταξις τοῦ ἄρθρου τούτου παρεμφερῶς τελείως διὰ τῶν ἐπιγενομένων ὑπὸ τῶν νόμων 3555)1956, 3681)1957 καὶ τοῦ Ν.Δ. 2493) 1953 τροποποιήσεων. Οὕτω, ἐν ᾧ ἀρχικῶς ἦτο δυννητικὴ ἡ μετατροπὴ τῆς μὴ υπερβαινούσης τοὺς ἑξ ἡμέρας στερεητικῆς τῆς ἐλευθερίας ποινῆς, διὰ τῶν τροποποιήσεων ἀνεδιβάσθη τὸ ὅριον τῆς μετατρεπτέας ποινῆς εἰς ἓν ἔτος, εἰς τρόπον ὥστε ν' ἀπολαμβάνωσι τοῦ εὐεργετήματος τούτου καὶ οἱ ἐπὶ κακουργήματι καταδικασθέντες. Ἐὰν δὲ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι τὰ δικαστήρια μετὰ μεγίστης εὐχερείας μετατρέπουσι τὴν ποινὴν καὶ ὅταν ἔτι προηγηθῶσι καὶ ἄλλαι καταδικαὶ ἢ μετατροπαί, εὐνόητον ἀποδίνει ὅτι ματαιοῦται ὁ σκοπὸς τῆς εἰδικῆς προλήψεως καὶ οὐδὲν ὄφελος διὰ τὴν ἔννομον τάξιν ἐπέρχεται.

Ἐνδείκνυται ἐπομένως, ἀφ' ἐνὸς μὲν, ἡ ἐπαναφορὰ τοῦ ἀρχικοῦ ὁρίου μετατρεπτέας ποινῆς, ἀφ' ἑτέρου δέ, ἡ ἀπαγόρευσις τῆς μετατροπῆς εἰς περιπτώσεις προηγουμένης καταδίκης ἐντός τῆς προηγουμένης πενταετίας εἰς ποινὴν φυλακίσεως τούλάχιστον τοιῶν μηνῶν δι' ἑγκλημα τελεσθὲν ἐκ προθέσεως, τέλος δέ, ὁ διπλασιασμός, κατὰ κατώτατον καὶ ἀνώτατον ὅριον, τοῦ ποσῶ εἰς ὃ δύναται νὰ μετατραπῇ ἐκάστη ἡμέρα φυλακίσεως ἢ κρατήσεως.

Ἀρθρον 191 παρ. 1 Π.Κ. Ἡ διασπορὰ ψευδῶν εἰδήσεων ἢ φημῶν ὑπὸ ἀντιδινικῶς δρώντων καὶ ἀσυνηθῶν ἀτόμων, μὴ δυναμένων νὰ ἀντιδράσωσιν ἄλλως κατὰ τοῦ ἔργου τῆς ἀναπλάσεως, ταρασσὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ κοινῶ πρὸς τὴν ἐξασφαλίσουσιν τὴν κοινὴν εἰρήνην κρατικὴν ἐξουσίαν (δημοσίαν πίστιν), ἡ τὴν ὑπὸ τοῦ κράτους ἀκολουθουμένην οἰκονομικὴν ἢ δημοσιονομικὴν ἐν γένει πολιτικὴν. Τούτου ἕνεκεν ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον ὅπως πρὸς προστασίαν τῆς κοινῆς εἰρήνης, ἀποσφηνισθῇ ὁ ἐν τῷ ἄρθρῳ 191 ὅρος τῆς δημοσίας πίστεως, κατὰ τὴν ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης, γενομένην δεκτὴν ἔννοιάν του, ἔτι δὲ ὅπως κολασθῇ ἡ διασπορὰ ψευδῶν εἰδήσεων καὶ φημῶν καὶ ὅταν ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα τὴν διατάραξιν τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ κοινῶ πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ κράτους ἀκολουθουμένην οἰκονομικὴν ἢ δημοσιονομικὴν ἐν γένει πολιτικὴν εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ὅς δὲν κλονίζει τὴν πρὸς τὸ ἐθνικὸν νόμισμα ἐμπιστοσύνην. Ταύτοχρόνως ὀρίζεται ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται μετατροπὴ ἢ ἀναστολὴ τῆς ποινῆς, οὐδὲ χωρεῖ τὸ ἀνασταλτικὸν ἀποτέλεσμα τῆς ἐφέσεως.

Ἀρθρον 227 παρ. 1 Π.Κ. Ἡ ἀπαγγελλομένη ὑποχρεωτικῶς ἀποστέρησις τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων ἐπὶ ψευδορκίας, ἀδιαφόρως τοῦ ὕψους τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς, κρίνεται ὑπεράγαν αὐστηρά. Ὅρθον εἶναι νὰ ἐπιβάλληται ὅταν ἡ καταγινωσκόμενη ποινὴ εἴναι ἀνωτέρα τῶν ἑξ μηνῶν.

Ἀρθρον 358 Π.Κ. Τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου τούτου προβλεπόμενον ἑγκλημα, τιμωρούμενον διὰ ποινῆς διετοῦς φυλακίσεως ὑπάγεται εἰς τὴν καθ' ὕλην ἀρμοδιότητα τοῦ Τριμελοῦς Πλημμελικοδικείου, κατ' ἐφεσιν δέ, τοῦ Τριμελοῦς Ἐφετείου. Ἡ τοιαύτη ἀρμοδιότης, ἐν ᾧ δὲν εἶναι δεδικαιολογημένη λόγῳ τῆς ἀπλότητος τῆς πράξεως, ἐφ' ἧς οὐδέποτε ἐπεβλήθη ποινὴ πλέον τοῦ ἔτους, ἐξ ἄλλου, γίνεται πρόξενος ταλαιπωρίας καὶ δαπανῶν τῶν ἐνδιαφερομένων, οὔτινες, καίτοι στεροῦνται τῶν μέσων διατροφῆς, ἐν τούτοις ἀναγκάζονται νὰ μεταβαίνωσιν εἰς τὰς ἐδρας τῶν Πλημμελικοδικείων καὶ Ἐφετείων. Τούτου ἕνεκεν ἐκρίθη σκόπιμον ὅπως υποδιωχθῇ τὸ ἀνώτατον

ὅριον τῆς ποινῆς, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ὑπάγῃται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Μονομελοῦς.

Ἀρθρον 11 παρ. 1 Κ.Π.Δ. Ἐν τῇ πράξει: κατεδείχθη ὅτι λόγῳ τοῦ ὀλιγαριθμοῦ τῶν ὑπηρετούντων Ἐφετῶν ἐν τῷ Ἐφετεῖῳ Θεσσαλονίκης, δὲν εἶναι δυνατόν ὁ ἐν αὐτῷ καθορισμός ἰδίου ποινικοῦ τμήματος, ἐκ δικαστῶν ἀσχοληθρομένων ἀπικλειστικῶς εἰς αὐτό. Παρίσταται ὁθεν ἀνάγκη ὅπως ἐξαίρεθῇ τὸ Ἐφετεῖον Θεσσαλονίκης.

Ἀρθρον 215 παρ. 3 Κ.Π.Δ. Ἡ διάταξις αὕτη, κατὰ παρέκκλισιν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς προφορικότητος τῆς διαδικασίας ὀρίζει, οἱ ἐν τῇ παραγράφῳ ταύτῃ ὑπάλληλοι, ὅταν δὲν κατοικῶσιν ἐν τῇ ἐδρᾷ τοῦ δικαστηρίου, εἰς δίκην ἐπὶ πλημμελήματι, ἢ πταίσματι, δὲν κλητεύονται ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου (Πταισματοδικείου, ἢ Πλημμελικοδικείου ἢ Ἐφετείου), ἀλλ' ἀναγινώσκειται ἡ ληφθεῖσα ἐν τῇ προδικασίᾳ ἔνορκος κατάθεσις τῶν. Κατ' ἐξαιρέσιν ὅμως δύνανται οὗτοι νὰ κληθῶσι, μόνον ἂν ἐγκρίνῃ τὸ δικαστικὸν συμβούλιον ἢ διατάξῃ τὸ δικαστήριον.

Ἄλλ' ἐν ᾧ ὁ νομοθέτης ἠθέλησεν ὅπως κλητεύωνται οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι κατ' ἐξαιρέσιν εἰς ὑποθέσεις δυσεξηγιάστους, ἢ σοβαράς, ὅμως, ἐν τῇ πρακτικῇ, οὐδέποτε τὸ δικαστικὸν συμβούλιον ἀπέστερξε τὴν κλητέυσιν τῶν καὶ εἰς ἀποδεδειγμένας κατηγορίας. Μέγας οὕτω ἀριθμὸς βουλευμάτων, τυπικῶν σχεδῶν, ἀφορᾷ τὴν τοιαύτην κλητέυσιν. Ἡ ἑγκρίσις τοῦ συμβουλίου κατήντησε τύπος κενός, πρὸς πλουτισμὸν τῆς γραφειοκρατίας.

Τούτων ἕνεκεν δέον νὰ ἀνατεθῇ ἡ κρίσις περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς κλητέσεως τῶν ἐκτὸς τῆς ἐδρας διαμενόντων μαρτύρων δημοσίων ὑπαλλήλων, εἰς τὸν Εἰσαγγελέα καὶ Πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου.

Ἀρθρον 339 Κ.Π.Δ. Σύνηθες φαινόμενον κατὰ τὴν συζητήσιν ποινικῶν ὑποθέσεων εἶναι ἡ μετὰ μακρὰν ἀναμονὴν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ δικηγόρων, κατηγορουμένων καὶ μαρτύρων, ἀναβολή, κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐκφωνήσεως, δι' οἷονδῆποτε λόγον (ἄρ. 341, 352, 349 Κ.Π.Δ.), ἡ ἡ ματαίωσις τῆς συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως λόγῳ μὴ κλητέσεως τοῦ κατηγορουμένου. Εἰς τὴν θεραπείαν τοῦ ἀτόπου τούτου ἀποβλέπει ἡ εἰσαγωγή τοῦ συστήματος τῆς προεκφωνήσεως τῶν ὀνομάτων κατηγορουμένων καὶ μαρτύρων κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ ὁ κατ' αὐτὴν ἔλεγχος τοῦ καίμου τῆς κλητέσεως τῶν κατηγορουμένων, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἀναβολῆς ἢ τοῦ ἀπαρδέκτου τῆς συζητήσεως. Εὐνόητον εἶναι ὅτι ἡ τοιαύτη ἀπόφασις δύναται ν' ἀνακληθῇ καὶ δὲν δεσμεύει τὸ Δικαστήριον εἰς τὴν μεταγενεστέραν περὶ ἀναστολῆς, ἢ τοῦ ἀπαρδέκτου κρίσιν του.

Μετὰ ταῦτα χάριν μείζονος σαφηνείας εἰς τὸ παλαιὸν ἄρθρον 339, ὅπερ ἤδη λαμβάνει τὸν ἀριθμὸν 339α, ἀντικαθίσταται ἡ φράσις «ἐναρξιν τῆς συνεδριάσεως» διὰ τῆς φράσεως «ἐναρξιν τῆς ἐκδικάσεως». Τέλος καταργεῖται ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 374 Κ.Π.Δ. ὡς ἀσυμβίβαστος πρὸς τὸ εἰσαγόμενον σύστημα τῆς προεκφωνήσεως.

Ἀρθρον 476 παρ. 1 Κ.Π.Δ. Ἡ διάταξις αὕτη ἦτις ἐπιτάσσει τὴν ὑποχρεωτικὴν κλητέυσιν τῶν ἀσκούντων ἀπαρδέκτον ἐνδίκον τι μέσον ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων νὰ κρίνωσι τοῦτο δικαστικῶν συμβουλίων, ἢ δικαστηρίων, ἐν ᾧ οὐδένα ἐν τῇ πραγματικότητι ἐξυπηρετεῖ σκοπὸν, ἐν τῇ πράξει: ὑπέθαλψε τὴν στρεψοδικίαν τῶν παραπεμπομένων εἰς τὸ ἀκροατήριον ἢ καταδικαζομένων κατηγορουμένων καὶ ἐπεμήκυνε τὸν χρόνον τῆς συζητήσεως τοῦ ἐνδίκου μέσου. Τούτου ἕνεκεν ἡ μὲν φράσις τοῦ ἄρθρου «καὶ ἀκούσαν τῶν διαδίκων» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «καὶ ἀκούσαν τῶν τυχόν αὐτοκλήτως ἐμφανισθέντων διαδίκων», ἡ δὲ ἐν συνεχείᾳ φράσις «καλουμένων πρὸ εἰκοσι τεσσάρων τούλάχιστον ὥρων» ἀπαλείφεται ἐν τῷ νέῳ ἄρθρῳ.

Ἀρθρον 478 παρ. 1 καὶ 482 παρ. 1 Κ.Π.Δ. Ἡ παγία νομολογία τοῦ Ἀρείου Πάγου δέχεται ὅτι τὰ ἐνδίκια μέσα τῆς ἐφέσεως καὶ ἀναίρεσεως κατὰ τῶν παραπεμπτικῶν βουλευμάτων δὲν ἐκτείνονται καὶ ἐπὶ τῶν συρρεόντων ἢ συναφῶν ἑγκλημάτων, ἅτινα δὲν ὑπὸκεινται εἰς τὰ ἐνδίκια ταῦτα μέσα

αὐτοτελῶς, ἐπὶ τῇ σκέψει ὅτι ἡ συνάφεια ἔχει ἐπιρροὴν ἐπὶ τὴν δικαιοδοσίαν καὶ ἀρμοδιότητα, οὐχὶ δὲ καὶ ἐπὶ τὸ πρακτικὸν τῶν ἐνδίκων μέσων. Ἡ λύσις αὕτη ἐπευρίθη καὶ ἀσφαλῶς δὲν εἶναι ὀρθή· Διότι μοναδικὸς σκοπὸς τῆς ἀπαγορεύσεως τῶν ἐνδίκων μέσων ἐπὶ τῶν ἐλαφρῶν πλημμελημάτων, εἶναι ἡ μὴ παρέκκλισις τῆς ἐκδικάσεως τούτων. Ἀλλ' ὅταν ἡ υπόθεσις ἄγεται συνεπείᾳ τοῦ ἐνδίκου μέσου διὰ τὸ βαρύτερον ἔγκλημα εἰς τὸ ἀνώτερον δικαστήριον, ὁ λόγος οὗτος ἐκλείπει. Συμβαίνει δὲ ἐνίοτε νὰ ἀπαλλάσσεται τοῦ βαρύτερου ἔγκληματος ὁ κατηγορούμενος, νὰ παραπέμπηται δὲ ἐπὶ τῷ ἐλαφροτέρῳ, μολοντί τὸ βούλευμα καὶ ὡς πρὸς τοῦτο εἶναι ἐκδηλῶς ἡμαρτημένον. Ἐκ τούτου τοῦ λόγου ὀρίζεται εἰς τὰ ὡς ἄνω ἄρθρα ὅτι τὰ ἐνδिका μέσα ἐκτείνονται καὶ ἐπὶ τῶν συρρεόντων ἢ συναφῶν ἐγκλημάτων.

Ἄρθρον 486 Κ.Π.Δ. Ἡ προθεσμία πρὸς ἄσκησιν ἐφέσεως τοῦ Εἰσαγγελέως Ἐφετῶν κατὰ μὲν ἀθωωτικῆς ἀποφάσεως τῶν πλημμελειοδικείων τῆς περιφερείας του εἶναι πενθήμερος (ἄρθρ. 473 Κ.Π.Δ.), κατὰ δὲ καταδικαστικῆς 10ήμερος, (ἄρθρ. 490 Κ.Π.Δ.). Ἡ τοιαύτη ἀνομοιότης δικαίου δὲν δικαιολογεῖται. Ἡ δικαιοσύνη καὶ ἔννομος τάξις ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν ὁρμότητα τῶν καταδικαστικῶν, ἔσον καὶ τῶν ἀθωωτικῶν ἀποφάσεων.

Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου ἡ πενθήμερος προθεσμία ἐδείχθη ἐν τῇ πράξει ὅλως ἀεπαρκὴς διὰ τὴν σύνταξιν τῆς ἀποφάσεως καὶ τῶν πρακτικῶν, δι' ἣν, εἰρήσθω, τὸ ἄρθρ. 142 τάσσει 8ήμερον προθεσμίαν, τῇ υποβολῇ τούτων καὶ τῆς δικογράφιας εἰς τὸν Εἰσαγγελέα Ἐφετῶν ὑπὸ τῶν ἐκτὸς τῆς ἔδρας του γραμματέων Πλημ(κ)ῶν καὶ τὴν ὑπὸ τούτου μελέτην, πρὸς σχηματισμὸν γνώμης διὰ τὴν ἄσκησιν ἢ μὴ ἐφέσεως.

Ὅθεν ἡ τελευταία φράσις τοῦ ἄρθρ. 486 γ' Κ.Π.Δ. «καὶ τῶν ἀποφάσεων ἐν γένει τῆς περιφερείας του» δέον νὰ ἀντικατασταθῇ διὰ τῆς φράσεως «καὶ ἐντὸς προθεσμίας δέκα ἡμερῶν τῶν ἀποφάσεων τῶν πλημμελειοδικείων ἐν γένει τῆς περιφερείας του».

Ἄρθρα 2 καὶ 3 ν. 3084)1954. Ἡ αὐστηρότης τῆς ἐν τοῖς ἄρθροις τούτοις ποινῆς καθιερώσεως, ὑπῆρξεν ἡ κυρία αἰτία τῆς ἀπαλλαγῆς τῶν κατηγορουμένων ὑπὸ τῶν ἐνόρκων, διότι οὗτοι δὲν δύνανται νὰ ἐκτιμῇσιν τὸ μέγεθος τοῦ κινδύνου ἐκ τῆς χρήσεως τῶν ναρκωτικῶν. Διὰ τῆς νέας διατάξεως ἐπιβάλλεται ποινὴ φυλάκισεως καὶ οὕτω ἐπανερχονται τὰ σχετικὰ ἐγκλήματα εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν πλημμελειοδικείων.

Ποινὰ εἰς χρῆμα. Αἱ εἰς τοὺς μέχρι τῆς ἐνάρεξως τῆς ἰσχύος τοῦ Π. Κ. ἀναφερόμεναι εἰς εἰδικούς ποινικούς νόμους ποινὰ εἰς χρῆμα προσαρμόζονται πρὸς τὸ ἐν τῷ ἄρθρ. 57 Π. Κ. μέτρον.

Περαιτέρω τροποποιῶνται ὠρισμέναι διατάξεις ἀναγόμεναι εἰς τὸ, Ὁργανισμὸν τῶν Δικαστηρίων διὰ τὴν εὐρυθυμίαν ἀπονομῇ τῆς δικαιοσύνης. Οὕτω 1) καθιεροῦνται κώλυμα ἐντοπιότητος διὰ τοὺς ὑπηρετοῦντας ἐν Θεσ)νίκῃ δικαστικῇ λειτουργίᾳ. 2) Ὄρίζεται ὅτι τὰ καθήκοντα τῶν εἰς τὸ Ἐφετεῖον Θεσ)νίκης ὑπηρετούντων προέδρων Ἐφετῶν καθορίζονται ὡς καὶ τὰ τοῦ Προέδρου Ἐφετῶν Ἀθηνῶν, ἥτοι διὰ κανονισμοῦ τοῦ Προέδρου τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ τοῦ ἀρχαιοτέρου Ἀντιπροέδρου Ἀρ. Πάγου. 3) Διευρύνεται τὸ δικαίωμα τοῦ Εἰσαγγελέως Ἀρείου Πάγου διὰ τὴν ἀναπλήρωσιν τῶν κω-

λυομένων ἐφετῶν, ἢ τὴν συγκρότησιν τοῦ δικαστηρίου Ἐφετῶν, ὀρίζομένου ὅτι δύναται νὰ διατάσῃ νὰ μεταβαίῃ εἰς τὴν ἔδραν τοῦ Ἐφετείου καὶ ἓνα τῶν Προέδρων Πρωτοδικῶν ἢ ἓνα τῶν ἐχόντων ὑπερπενταετὴ ὑπηρεσίαν Πρωτοδικῆν ἐκ τῶν ὑπηρετούντων ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Ἐφετείου καὶ 4) λαμβάνεται πρόνοια ἀναπληρώσεως τοῦ Εἰσαγγελέως Ἀρείου Πάγου ὅταν τὸ κώλυμα αὐτοῦ διήρκεσεν ἢ μέλλει νὰ διαρκέσῃ πέραν τοῦ τριμήνου.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 23 Δεκεμβρίου 1967

Ὁ Ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης

ΚΩΝ. ΚΑΛΑΜΠΟΚΙΑΣ

(2)

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 230

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας καὶ ἄλλων τινῶν νόμων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 82 τοῦ Π. Κ. ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολουθῶς:

«1. Τὸ Δικαστήριον ἐπιβάλλον μόνον στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας ποινὴν μὴ ὑπερβαίνουσαν τοὺς ἑξ μῆνας, δύναται συγχρόνως νὰ ἀποφασίσῃ τὴν μετατροπὴν ταύτης εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν, ἐὰν ἐκ τῆς ἐρεύνης τοῦ χαρακτῆρος τοῦ καταδικασθέντος καὶ τῶν λοιπῶν περιστάσεων κρίνῃ ὅτι τὸ πρόστιμον ἢ ἡ χρηματικὴ ποινὴ ἀρκοῦσιν, ἢν' ἀποτρέψωσι τοῦτον ἀπὸ τῆς τελέσεως ἄλλης ἀξιοποίνου πράξεως καὶ ἐὰν δὲν καταδικάσθῃ ἐντὸς τῶν προηγουμένων πέντε ἐτῶν εἰς ποινὴν φυλάκισεως τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν δι' ἔγκλημα τελεσθὲν ἐκ προθέσεως.

2. Ἡ μετατροπὴ γίνεται ἀναλογιζομένης μιᾶς ἡμέρας φυλάκισεως πρὸς δραχμὰς μεταλλικὰς διακοσίας μέχρι εἴκοσι χιλιάδων καὶ μιᾶς ἡμέρας κρατήσεως πρὸς δραχμὰς μεταλλικὰς ἑκατὸν (100) μέχρι τεσσάρων χιλιάδων, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν διὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ποσοῦ καὶ τῶν οικονομικῶν ὁρων τοῦ καταδικασθέντος».

Ἄρθρον 2.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 191 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«1. Εἰς φυλάκισιν τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν καταδικάζεται, ὅστις καθ' οἷονδήποτε τρόπον διασπείρει ψευδεῖς εἰδήσεις ἢ φήμας ἐπιτηδεύας νὰ φέρουν ἀνηρωσίας ἢ φόβον εἰς τοὺς πολίτας, ἢ νὰ ταραξῶσι τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ κοινοῦ πρὸς τὴν ἐξασφαλίζουσαν τὴν κοινὴν εἰρήνην κρατικὴν ἐξουσίαν, ἢ πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ Κράτους ἀκολουθουμένην οικονομικὴν ἢ δημοσιονομικὴν ἐν γένει πολιτικὴν, ἢ νὰ κλονίσωσι τὴν πρὸς τὸ ἐθνικὸν νόμισμα ἢ πρὸς τὰς Ἐνόبلους Δυνάμεις τῆς Χώρας ἐμπιστοσύνην τοῦ κοινοῦ, ἢ νὰ ἐπιφέρωσι διαταραχὴν εἰς τὰς διεθνεῖς σχέσεις τῆς Χώρας. Ἐὰν

ή πράξεις έτελέσθη κατ' έπανάληψιν διά τού τύπου καταδικάζεσθαι τούλάχιστον είς φυλάκισιν έξι μηνών και χρηματικήν ποινήν τούλάχιστον δικασίων χιλιάδων (200.000) μεταλλικών δραχμών. Μετατροπή ή άναστολή τής ποινης φυλακίσεως δέν έπιτρέπεται, ή δέ έφεσις δέν έχει άνασταλτικόν άποτέλεσμα».

Άρθρον 3

Η παρ. 1 τού Άρθρου 227 Π. Κ. άντικαθίσταται ως έξής:
«1. Είς τās περιπτώσεις τών Άρθρων 224 και 226 παρ. 1 καταγιγνώσκεται άποστέρησις τών πολιτικών δικαιωμάτων ένός έως πέντε έτών, εάν έπιβληθῇ φυλάκισις άνωτέρα τών έξι μηνών».

Άρθρον 4.

Τό Άρθρον 358 Π. Κ. άντικαθίσταται ως άκολουθως:
«Άρθρον 358. Παράβασις τής πρός διατροφή ήν ύποχρεώσεως. Ο κακοβούλως παραβιάζων τήν εκ τού νόμου έπιβεβλημένην και ύπό τού Δικαστού, έστω και προσωρινώς, άνεγνωρισμένην ύποχρέωσιν αύτου πρός διατροφήν, είς τρόπον ώστε ό είς τούτην δικαιούμενος περιεστη είς στερήσεις ή ήναγκάσθη νά δεχθῇ τήν βοήθειαν άλλων, τιμωρείται διά φυλακίσεως μέχρις ένός έτους».

Άρθρον 5.

Η παράγραφος 1 τού Άρθρου 11 τού Κ. Π. Δ. ως άντικατεστάθη δι' Άρθρ. 10 Ν. 4090/1960 άντικαθίσταται ως έξής:

«1. Έν τῷ Έφετείῳ Άθηνών και τῷ Πρωτοδικείῳ Άθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης καθορίζεται ύπό τής ολομελείας τών δικαστηρίων τούτων ποινικώς, δι' ειδικοῦ κανονισμοῦ εκδιδόμενου έντός τού πρώτου δεκαημέρου τού μηνός Δεκεμβρίου εκάστου έτους και έγκρινόμενου έντός τού αύτου μηνός ύπό τού Υπουργοῦ τής Δικαιοσύνης, δικαιουμένου, μετά γνώμην τού προέδρου και εισαγγελέως τού δικαστηρίου, και νά τροποποιῇ τούτον, ίδιον ποινικόν τμήμα, όριζομένων τού προέδρου και τών δικαστῶν τούτου, αποκλειστικώς είς αύτό άσκηθήσονται, δι' ολοκληρὸν τὸ έπόμενον έτος, και τριών τού πολὺ άναπληρωτῶν. Δέν έπιτρέπεται νά όρισθῶσι μέλη τού ποινικοῦ τμήματος οί κατά τάς καιμένας διατάξεις άναπληροῦντες τούς δικαστὰς πάρεδροι παρὰ πρωτοδικείῳ, εἰρηγοδικοί ή πταισματοδίκαι».

Άρθρον 6.

Κ. Π. Δ.

Η παράγραφος 3 τού Άρθρου 215 Κ.Π.Δ. άντικαθίσταται ως άκολουθως:

«3. Δημόσιοι έν γένει υπάλληλοι και υπάλληλοι σιδηροδρομικών, άεροπορικών ή άεροπορικών συγκοινωνιῶν, όταν δέν κατοικοῦν έν τῇ έδρᾷ τού Δικαστηρίου, δέν κλητεύονται ένώπιον τού Δικαστηρίου είς δίκην επί πλημμελήματι ή πταισματοῦ, άλλ' άναγιγνώσκεται έν τῷ άκροατηρίῳ ή ληφθεῖσα έν τῇ προδικασίᾳ ένορκος κατάθεσις αύτῶν. Έξαιρετικῶς δύναται νά κλητευθῶσιν ύπό τού Εισαγγελέως ή τού Δημοτίου κατηγοροῦ κατόπιν συμφώνου γνώμης τού Προέδρου τού Δικαστηρίου, ή εάν διατάξῃ τούτο τὸ δικαστήριον».

Άρθρον 7.

Ι. Είς τὸ Κεφ. Γ' τού Κ.Π.Δ. προστίθεται Άρθρον λαμβάνον τὸν αριθ. 339, έχον οὕτω:

«Άρθρον 339. Προεκφωνήσις τών υποθέσεων. Αρχομένης τής συνεδριάσεως εκάστης Δικασίμου τών Πλημμελειοδικείων και Έφετείων προεκφωνοῦνται τὰ ένόματα τών κατηγορουμένων και μαρτύρων πασῶν τών έγγεγραμμένων έν τῷ πινακίῳ υποθέσεων και υποβάλλονται αἱ περι άναβολῆς τής δίκης αίτήσεις. Μεθ' ό τὸ Δικαστήριον άποφαίνεται αν συντρέχῃ περίπτωσις άναβολῆς ή άπαράδεκτου τής συζητήσεως τών εισαγομένων υποθέσεων. Η οὕτως εκδιδόμενη άπόφασις δέν δεσμεύει τὸ Δικαστήριον νά άποφανῇ περί τής άναβολῆς ή τού άπαράδεκτου κατὰ τήν εκδίκασιν τής υποθέσεως.

Τὸ Δικαστήριον τών πλημμελειοδικείων άκολουθως άποφαίνεται μέχρι ποίου αριθμοῦ υποθέσεων θά προδῇ ή εκδίκασις

κατὰ τήν πρωινήν συνεδρίασιν. τών λοιπῶν εκδικαζομένων κατὰ τήν μεταμεσημερινήν τοιαύτην».

Άρθρον 8.

Τὸ Άρθρον 339 Κ.Π.Δ. λαμβάνον τὸν αριθμὸν 339α τροποίζεται ως άκολουθως:

«Άρθρον 339α. Έναρξις τής εκδίκασεως. 1. Άμα τῇ έναρξει τής εκδίκασεως, οί διάδικοι και οί συνήγοροι αύτῶν, ως και οί κλητευθέντες μάρτυρες, καταλαμβάνουσι τās είς αύτούς ώρισμένας θέσεις ή έδρας. 2. Οί προσυλακισμένοι κατηγορούμενοι παρίστανται άνευ δεσμών, φυλαττόμενοι άπλῶς. Άρξαμένης τής εκδίκασεως εκάστης υποθέσεως ή συζήτησις εξακολουθεῖ άνευ διακοπῆς μέχρι τής επαγγελίας τής άποφάσεως. Ο διευδύνων τήν συζήτησιν δέν δύναται νά διακόψῃ τήν συζήτησιν, εί μη μόνον κατὰ τὰ πρός ήναψυχήν τών Δικαστῶν, τών Ένόρκων, Συνηγόρων, Μαρτύρων και τών κατηγορουμένων άναγκαῖα διαλείμματα και είς τις άλλας περιπτώσεις όρίζει ό παρὼν κώδιξ».

Άρθρον 9.

Η παρ. 3 τού Άρθρου 374 Κ.Π.Δ. καταργείται.

Άρθρον 10.

Η παράγραφος 1 τού Άρθρ. 476 τού Κ. Π. Δ. άντικαθίσταται ως άκολουθως:

«1. Όταν τὸ ένδικον μέσον ήσκήθη ύπό μη δικαιουμένου ή κατ' άποφάσεως ή βουλεύματος μη ύποκειμένης είς τούτο, ή όταν ήσκήθη εκπροθέσμως, ή χωρίς νά τηρηθῶσι αἱ διά τήν άσκησιν αύτου όριζόμεναι ύπό τού νόμου διατυπώσεις, ως και όταν έγένετο νομίμως παραίτησις από τού ένδίκου μέσου, ή είς πᾶσαν άλλην προβλεπομένην ρητῶς ύπό τού νόμου περίπτωσιν άπαράδεκτου τού ένδίκου μέσου, τὸ άρμόδιον νά κρίνῃ επί τούτου δικαστικόν Συμβούλιον ή Δικαστήριον (έν συμβουλίῳ) κατὰ πρότασιν τού Εισαγγελέως και άκούσαν τών τυχόν αυτοκλήτως έμφανισθέντων διαδίκων, κηρύσσει άπαράδεκτον τὸ άσκηθέν ένδικον μέσον και διατάσσει τήν εκτέλεσιν τής προσβληθείσης άποφάσεως ή βουλεύματος και τήν είς τὰ έξοδα καταδίκην τού άσκήσαντος τὸ ένδικον μέσον».

Άρθρον 11.

Η παράγραφος 1 τού Άρθρ. 478 Κ.Π.Δ. άντικαθίσταται ως άκολουθως:

«1. Τὸ ένδικον μέσον τής έφέσεως έπιτρέπεται είς τὸν κατηγορούμενον μόνον κατὰ τών βουλευμάτων τού συμβουλίου τών πλημμελειοδικείων, αἵτινα: α) Παραπέμπουσιν αύτὸν είς τὸ Δικαστήριον επί κακουργήματι ή πλημμελήματι, καθ' όὗ ό νόμος άπειλεῖ ποινήν φυλακίσεως τούλάχιστον ένός έτους. Έπὶ συρρέοντων ή έν γένει συναφῶν έγκλημάτων, τὸ δικαίωμα τής έφέσεως εκτείνεται είς πάντα ταῦτα και όταν δι' έν μόνον εκ τούτων έπιτρέπεται τὸ ένδικον τούτο μέσον, β) πᾶντοι προσωρινῶς τήν κατ' αύτου ποινικὴν δίωξιν, γ) άποφαίνονται ότι δέν πρέπει νά γίνῃ κατηγορία δι' έμπρακτον μετάνοιαν ή δι' αίτιολογίας διγούσης άνευ άνάγκης τήν υπόληψιν αύτου, δ) κηρύσσουν τὸ συμβούλιον και τās παρ' αύτῷ άνακριτικὰς άρχὰς άναρμοδίας».

Άρθρον 12.

Η παράγραφος 1 τού Άρθρ. 482 Κ.Π.Δ. άντικαθίσταται ως άκολουθως:

«1. Πλὴν τών περιπτώσεων τής παραγρ. 2 τού Άρθρου 310 και τής παραγρ. 2 τού Άρθρου 476 δικαιούνται προσέτι νά ζητήσωσι τήν άναίρεσιν τού βουλεύματος.

Α'. Ο κατηγορούμενος όταν: α') παραπέμπῃ αύτὸν είς τὸ άκροατήριον επί κακουργήματι. Έπὶ συρρέοντων ή έν γένει συναφῶν έγκλημάτων, ό κατηγορούμενος δικαιούται νά ζητήσῃ τήν άναίρεσιν ως πρός πάντα ταῦτα και όταν δι' έν μόνον έπιτρέπεται κατὰ τὰ στοιχεῖα α', β' και γ' τὸ ένδικον τούτο μέσον β') πᾶντοι προσωρινῶς τήν κατ' αύτου ποινικὴν δίωξιν, γ) άποφαίνονται ότι δέν πρέπει νά γίνῃ κατηγορία δι' έμπρακτον μετάνοιαν.

Β'. Ο πολιτικὸς ενάγων, ύπό τούς όρους τού Άρθρου 480 παρ. 2 όταν τὸ βούλευμα: α') πᾶντοι προσωρινῶς ή όριστικῶς τήν κατὰ τού κατηγορουμένου ποινικὴν δίωξιν, β) άποφαίνεται ότι δέν πρέπει νά γίνῃ κατ' αύτου κατηγορία ή κηρύσσει τήν ποινικὴν δίωξιν άπαράδεκτον.

Γ'. 'Ο ἐγκαλέσας τὸ βούλευμα τῶν πλημμελειοδικῶν τρίτος εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 310 παρ. 2 ἐδ. τελευταίον».

Ἄρθρον 13.

Τὸ ἄρθρον 486 Κ.Π.Δ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 486. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ἀποφάσεως. Ἐφεστὶν κατὰ τῆς ἀποφάσεως ἀποφάσεως τοῦ πταισματοδικείου. τοῦ μονομελοῦς καὶ τοῦ τριμελοῦς πλημμελειοδικείου καὶ τοῦ ἐφετείου ἐπὶ πλημμελήματι (ἄρθρα 111 ἀρ.θ. 6) καὶ 116) δύνανται νὰ ἀσκήσωσι: α') ὁ κατηγορούμενος, μόνον ἂν ἡδωθήναι λόγῳ ἐμπράκτου μετανόιας ἢ δι' αἰτιολογίας διγούσης ἄνευ ἀνάγκης τὴν ὑπόληψιν αὐτοῦ, β) ὁ πολιτικῶς ἐνάγων καὶ ὁ μενυτής ἢ ἐγκαλῶν ἂν καταδικάσθωσαν εἰς ἀποζημίωσιν καὶ τὰ ἔξοδα κατὰ τὸ ἄρθρον 71 καὶ μόνον διὰ τὸ κεφάλαιον τοῦτο καὶ γ) ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν πλημμελειοδικῶν κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν πταισματοδικείων καὶ τῶν πλημμελειοδικείων (τριμελῶν καὶ μονομελῶν) καὶ τοῦ Δικαστηρίου ἀνηλίκων, παρ' οἷς διατελεῖ, καὶ ὁ τῶν ἐφετῶν κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ παρ' ᾧ διατελεῖ ἐφετείου (ἄρθρα 111 ἀρ.θ. 6 καὶ 116) καὶ ἐντὸς προθεσμίας 10 ἡμερῶν τῶν ἀποφάσεων τῶν πλημμελειοδικείων ἐν γένει τῆς περιφερείας του».

Ἄρθρον 14.

Τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 τοῦ Νόμου 3084)1954 «περὶ τιμωρίας τῶν παραβατῶν τοῦ νόμου περὶ ναρκωτικῶν καὶ μεταχειρίσεως τῶν τοξικομανῶν» ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

α' Ἄρθρον 2. Διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι δέκα ἐκατομμυρίων μεταλλικῶν δραχμῶν τιμωρεῖται:

α) Ὅστις ἄνευ ἀδείας τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου παρασκευάζει εἶδη τοῦ μονοπωλίου ναρκωτικῶν ἢ οἰανδήποτε ναρκωτικὴν οὐσίαν ἢ κατέχει πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὰς ἀναγκαίας πρώτας ὕλας, ὄργανα ἢ ἄλλα σκεύη.

β) Ὅστις καλλιεργεῖ ἰνδικὴν κάνναβιν.

γ) Ὅστις, ἄνευ ἀδείας τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου, καλλιεργεῖ ὑποφόρον μῆκωνα.

δ) Ὅστις ἀνακριβῶς δηλοῖ εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν ἢ ἀποκρύπτει τὴν παρ' αὐτοῦ παραχθεῖσαν ποσότητά ὀπιου.

ε) Ὅστις ἄνευ ἀδείας τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου εἰσάγει, ἐξάγει, ἢ ἐνεργεῖ διαμετακομιστικὸν ἐμπόριον ναρκωτικῶν οὐσιῶν.

στ) Ὅστις κατέχει ναρκωτικὰς οὐσίας ἐντὸς πλοίου χωρητικότητος κατωτέρης τῶν 100 τόννων, προσωρινισμένου ἢ παρὰ πλεόντος τὴν ἀκτὴν ἐντὸς τῆς αἰγιαλίτιδος ζώνης.

ζ) Ὅστις ἐν γνώσει τοῦ περιεχομένου παραλαμβάνει ταχυδρομικὰ δέματα, δειγματοῦ ἄνευ ἀδείας ἢ ἐπιστολὰς περιεχοῦσας οἰανδήποτε ναρκωτικὴν οὐσίαν ἢ ἔδωκεν ἐντολὴν διὰ τὴν τοιαύτην ταχυδρομικὴν ἀποστολὴν.

η) Ὅστις ἀποθηκεύει, μεταφέρει, πωλεῖ, ἀγοράζει, μεσολαβεῖ εἰς πώλησιν διατίθει εἰς τὸ ἐμπόριον καθ' οἷον οἰανδήποτε τρόπον καὶ ὅπωςδήποτε κατέχει ναρκωτικὰς οὐσίας.

θ) Ὅστις διευκολύνει τὴν εἰσαγωγὴν ναρκωτικῶν εἰς στρατώνας, ἀστυνομικὰ κρατητήρια, σωφρονιστικὰ καταστήματα πάσης κατηγορίας, καταστήματα ἀνηλίκων, νοσηλευτικὰ ἰδρύματα ἢ τόπους ὁμαδικῆς ἐργασίας.

2. Εἰς περιπτώσεις μικρᾶς ἐμπορίας, διενεργουμένης μετὰ τοξικομανῶν καὶ εἰς ἀσημάντους ποσότητας, ἐπιβάλλεται ποινὴ φυλακίσεως τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν.

α' Ἄρθρον 3. Διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρις ἐνδὸς ἐκατομμυρίου μεταλλικῶν δραχμῶν τιμωροῦνται οἱ διευθύνοντες καταστήματα ἢ παρέχοντες κατὰ σύστημα τόπον πρὸς χρῆσιν ναρκωτικῶν οὐσιῶν, ὡς καὶ τὸ προσωπικὸν αὐτῶν, ἐφ' ὅσον διατελεῖ ἐν γνώσει τούτου».

Ἄρθρον 15.

1. Τὰ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ἐν τοῖς εἰδικοῖς νόμοις προβλεπόμενα ὅρια ποινῶν εἰς χρῆμα, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ παρὰ τῶν τακτῶν τοιούτων, καταργοῦνται, ἀντ' αὐτῶν δὲ ἐφαρμόζονται καὶ ἐν ἄρθρῳ 57 παρ. 1 καὶ 2 τοῦ Π.Κ. ὁρίζόμενα.

2. Εἰδικαὶ διατάξεις, προβλεπόμεναι ποινὰς εἰς χρῆμα τῶν ἰσχυῶν τὸ μέτρον ὀρίζεται δι' ἀναφοράς εἰς ὀρισμένην τινὰ ἔξιν καὶ οὐχὶ δι' ἀριθμητικοῦ προσδιορισμοῦ τῶν ποσῶν τῶν ποινῶν καταργοῦνται, ἐφαρμόζομένων ἀντ' αὐτῶν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 57 παρ. 1 καὶ 2 τοῦ Π.Κ.

3. Δὲν θίγονται αἱ εἰς τοὺς διατηρουμένους ἐν ἰσχύϊ διὰ τοῦ ἄρθρου 471 Π.Κ. εἰδικoὺς νόμους ἀπειλούμεναι ποινὰς εἰς χρῆμα α') ΓΩΛΣΤ τοῦ 1946 «περὶ ζωοκλοπῆς καὶ ζωοκτονίας», β') Ν.Δ. 136)1946 «περὶ ἀγορανομικοῦ κώδικος», γ') 4173)1929 «περὶ θαλικοῦ κώδικος» καὶ προσέτι αἱ ποινὰς εἰς χρῆμα αἱ ἀπειλούμεναι ὑπὸ τοῦ Ν. 1165 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος» καὶ τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ Α.Ν. 730) 1945 «περὶ τιμωρίας τῶν παραβάσεων τῶν νόμων περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομισματοῦ».

Ἄρθρον 16.

Αἱ παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. 3641)1957 ὡς ἐτροποποιήθη ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

α' 2. Ἡ ἀνωτέρω διάταξις δὲν ἰσχύει διὰ τοὺς δικαστικοὺς λειτουργοὺς τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

3. Οἱ Εἰρηγοδικοὶ καὶ Πταισματοδικοὶ καὶ οἱ ἐκ τῶν Γραμματέων Εἰρηγοδικείων καὶ Πταισματοδικείων κεκτημένοι πτυχίον νομικῆς, δὲν δύνανται νὰ ὑπηρετοῦν εἰς Εἰρηγοδικεῖα ἢ Πταισματοδικεῖα τῆς περιφερείας τοῦ Πρωτοδικείου ἐξ ἧς κατάγονται αὐτοὶ ἢ αἱ σύζυγοί των.

Ἐξαιροῦνται τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου ταύτης οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς Εἰρηγοδικεῖα ἢ Πταισματοδικεῖα ἐδρεύοντα ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ.

Ἄρθρον 17.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 85 τοῦ Ν. 3641)1957 ὡς ἐτροποποιήθη ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

α' 3. Τὰ καθήκοντα ἐκάστου τῶν εἰς τὰ ἐφετεῖα Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης ὑπηρετούντων Προέδρων Ἐφετῶν, ἐν περιπτώσει μὴ ἀποσπάσεως Ἀρεοπαγίτου ὡς προϊτταμένου, καθορίζονται διὰ κανονισμοῦ τοῦ Προέδρου τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ τοῦ ἀρχαιοτέρου Ἀντιπροέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου».

Ἄρθρον 18.

Ἡ παράγραφος I τοῦ ἄρθρου 88 τοῦ Ν. 3641)1957 ὡς ἐτροποποιήθη ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

α' I. Ὅσακις καθίσταται ἀδύνατος ἢ συγκρότησις Δικαστηρίου ἐφετῶν, δύναται νὰ διατάσσεται παρὰ τοῦ Εἰσαγγελέως Ἀρείου Πάγου ἢ μετὰβασίς εἰς ἔδραν τοῦ Ἐφετείου τούτου ἐνδὸς ἢ πλειόνων ἐφετῶν, ἐξ ἄλλων ἐφετείων τοῦ Κράτους, ἢ Προέδρων Πρωτοδικῶν, ἢ Πρωτοδικῶν ἐχόντων πενταετὴ τοῦλάχιστον ὑπηρεσίαν, ἐκ τῶν ὑπηρετούντων ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ἐφετείου, πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ὀρίμων ὑποθέσεων ὀρισμένης δικασίμου ἢ πρὸς συγκρότησιν τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου».

Ἄρθρον 19.

Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου I τοῦ Ν. 1810)1957 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

α' 4. Ὁ εἰσαγγελεὺς κωλυόμενος ἢ ἀπὸν ἀναπληροῦται ὑπὸ τινος τῶν ἀντεισαγγελέων καὶ τούτων κωλυομένων ἢ ἀπόντων ὑπὸ τοῦ νεωτέρου τῶν ἀρεοπαγιτῶν.

Ἐὰν τὸ κώλυμα διήρκεσεν ἢ μέλλει νὰ διαρκέσῃ πέραν τῶν τριῶν μηνῶν, τὰ καθήκοντα τοῦ Εἰσαγγελέως δύνανται νὰ ἀντεθεῶσι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου εἰς τινὰ τῶν Ἀντιπροέδρων, τῶν Ἀρεοπαγιτῶν ἢ τῶν Ἀντεισαγγελέων τοῦ Ἀρείου Πάγου».

Ἄρθρον 20.

1. Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καταργεῖται.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἑφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Δεκεμβρίου 1967

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓ. ΖΩΓ-ΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΤ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ν. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΚΩΝ. ΚΑΛΑΜΠΟΚΙΑΣ, ΘΕΟΦ. ΠΑΠΑ-
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, Γ.
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗ-
ΤΡΙΟΥ, ΠΑΤΑ. ΤΟΤΟΜΗΣ, ΑΔΕΞ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΑΘ. Ν.
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, ΙΩΑΝ. ΡΟΛΙΝΟΣ-ΟΡΛΑΝΔΟΣ, ΣΠ. ΛΙ-
ΖΑΡΔΟΣ, Γ. ΓΕΩΡΓΑΚΕΛΟΣ, ΣΠΤΡ. ΛΑΜΠΙΡΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Δεκεμβρίου 1967

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤ. ΚΑΛΑΜΠΟΚΙΑΣ

(3)

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 231

Περὶ καταργήσεως διατάξεων Ὁργανισμοῦ Δικαστηρίων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφα-
σίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Τὰ ἄρθρα 222 ἕως καὶ 228 τοῦ Ὁργανισμοῦ Δικαστη-
ρίων, ὡς τὸ ἄρθρον 222 ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ
Ν. 1454)1918, καὶ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Κωδικοποιημένου Νόμου
3713)1928 «περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας», καταργοῦνται.

2. Εἰς ἃς περιπτώσεις συμπράττουσιν ὡς μέλη Δικαστηρίων,
Ἐπιτροπῶν καὶ Συμβουλίων τὰ μέλη τοῦ Ἀρείου Πάγου
μετὰ τοιούτων τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προεδρεύει τὸ
ἐκ τούτων προηγούμενον κατὰ τὴν εἰς δικαστικὴν ὑπηρεσίαν,
γενικῶς, τοῦ διορισμοῦ, ἀρχαιότητα, ἐπιφυλασσομένων τῶν
διατάξεων τοῦ Συντάγματος.

Ἄρθρον 2.

Ἐὰν μέλη τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας
μετέχουσι Διοικητικῶν Συμβουλίων καὶ Ἐπιτροπῶν, προεδρεύ-
ουσιν οὗτοι τούτων, ἐφ' ὅσον κατ' εἰδικὴν διάταξιν νόμου δὲν
ἀντιτίθεται ἡ προεδρία εἰς τὸν Ὑπουργόν.

Ἐὰν δὲ μετέχουσι λοιποὶ δικαστικοὶ καὶ εἰσαγγελικοὶ λει-
τουργοὶ προεδρεύουσιν οὗτοι ἐφ' ὅσον κατ' εἰδικὴν διάταξιν
νόμου δὲν ἀντιτίθεται ἡ προεδρία εἰς Γενικὸν Γραμματέα,
Νομάρχην ἢ Μητροπολίτην.

Ἄρθρον 3.

1. Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ πα-
ρόντος καταργεῖται.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως
εἰς τὴν Ἑφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Δεκεμβρίου 1967

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓ. ΖΩΓ-ΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΤ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ν. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΚΩΝ. ΚΑΛΑΜΠΟΚΙΑΣ, ΘΕΟΦ. ΠΑΠΑ-
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, Γ.
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗ-
ΤΡΙΟΥ, ΠΑΤΑ. ΤΟΤΟΜΗΣ, ΑΔΕΞ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΙΩΑΝ.
ΡΟΛΙΝΟΣ-ΟΡΛΑΝΔΟΣ, ΣΠ. ΛΙΖΑΡΔΟΣ, Γ. ΓΕΩΡΓΑ-
ΚΕΛΟΣ, ΣΠΤΡ. ΛΑΜΠΙΡΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Δεκεμβρίου 1967

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤ. ΚΑΛΑΜΠΟΚΙΑΣ

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 232

Περὶ ρυθμίσεως ἀντικειμένων ἀρμοδιότητος τοῦ Ταμείου
Ἀσφαλίσεως Βουλευτῶν καὶ τινῶν ἄλλων θεμάτων
συνταξιοδοτήσεως.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασί-
σαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1967, ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ
ἐκάστης καταβαλλομένης ὑπὸ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Βου-
λευτῶν μηνιαίας συντάξεως, πάσης κατηγορίας, ἐπιβάλλονται
αἱ κάτωθι μειώσεις, τηρουμένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν συναφῶν
διατάξεων τοῦ ὑπ' ἀριθ. 852)1961 Κωδικοπ. Β. Διατάγμα-
τος, ὡς αὗται τροποποιοῦνται καὶ συμπληροῦνται διὰ τοῦ πα-
ρόντος νόμου:

α) Ἐπὶ τοῦ μέχρι 2.000 δραχμῶν ποσοῦ ἐκάστης συντά-
ξεως, μειώσεις ἐκ 15 ο)ο.

β) Ἐπὶ τοῦ ἀπὸ 2.001 ἕως 3.000 δραχμῶν ποσοῦ αὐτῆς,
μειώσεις ἐκ 20 ο)ο.

γ) Ἐπὶ τοῦ ἀπὸ 3.001 ἕως 4.000 δραχμῶν ποσοῦ, μειώσεις
ἐκ 25 ο)ο.

δ) Ἐπὶ τοῦ ἀπὸ 4.001 ἕως 6.000 δραχμῶν ποσοῦ, μειώσεις
ἐκ 30 ο)ο.

ε) Ἐπὶ τοῦ ἀπὸ 6.001 ἕως 8.000 δραχμῶν ποσοῦ, μειώσεις
ἐκ 35 ο)ο.

στ) Ἐπὶ τοῦ ἀπὸ 8.001 ἕως 10.000 δραχμῶν ποσοῦ, μειώ-
σεις ἐκ 40 ο)ο.

ζ) Ἐπὶ τοῦ ἀπὸ 10.001 ἕως 12.000 δραχμῶν ποσοῦ, μειώ-
σεις ἐκ 45 ο)ο καὶ

η) Ἐπὶ τοῦ ἀπὸ 12.001 δραχμῶν καὶ ἄνω ποσοῦ ἐκάστης
συντάξεως μειώσεις ἐκ 50 ο)ο.

2. Τὰ ὡς ἄνω ποσοτὰ μειώσεως τῶν συντάξεων δύνανται
ν' αὐξομειῶνται διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων τῇ προτάσει
τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκο-
νομικῶν.

Ἄρθρον 2.

1. Ἐὰν τὸ ἐκ πάσης πηγῆς καθαρὸν εἰσόδημα τοῦ δικαιού-
χου (ἐξαιρέσει, ἀπαξ μόνον, τοῦ ἐξ ἰδιοκατοικίσεως τακμαρ-
τοῦ), εἶναι ἥσσον τῶν 60.000 δραχμῶν ἐτησίως, δὲν ἰσχύουσιν
αἱ ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ μειώσεις ἐπὶ τῶν μὴ ὑπερβαί-
νουσάν τὰς 3.000 δραχμὰς μηνιαίως συντάξεων.

2. Ἐὰν ὁ δικαιούχος, πλὴν τῆς ἐκ τοῦ Τ.Α.Β., κατὰ τὸν
παρόντα νόμον, λαμβανομένης συντάξεως, κέντηται ἐξ οἰσθή-
ποτε ἐτέρας πηγῆς, καθαρὸν ἐτήσιον εἰσόδημα, μείζον τῶν
120.000 δραχμῶν, ἢ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὀφειλομέ-
νη ἐτησίως σύνταξις μειοῦται κατὰ τὸ πέραν, τοῦ ὡς ἄνω, πο-
σοῦ τοιούτου προσθέτου εἰσοδήματος.

3. Ὅσῳκις, προϋπόθεσις διὰ τὴν παροχὴν συντάξεως, συμ-
φώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ ὑπ' ἀριθ. 852)1961 Β. Δ)τος, ὡς
αὗται τροποποιοῦνται καὶ συμπληροῦνται διὰ τοῦ παρόντος,
ὀρίζεται καὶ ἡ ἀπορία τοῦ δικαιούχου, ὡς ἄπορος λογίζεται ὁ
μὴ ἔχων ἐκ πάσης ἐτέρας πηγῆς καθαρὸν ἐτήσιον εἰσόδημα
μείζον τῶν 36.000 δραχμῶν.

4. Πρὸς καθορισμὸν τοῦ κατὰ τὰς προηγούμενας παραγρά-
φους τοῦ παρόντος ἄρθρου εἰσοδήματος, συνυπολογίζεται ἐν
πάσῃ περιπτώσει καὶ τὸ καθαρὸν τοιούτου τῆς συζύγου, ὡς καὶ
τῶν ὑπὸ τὴν πατρικὴν τοῦ δικαιούχου ἐξουσίαν ἢ τὴν νόμιμον
ἐπιτροπίαν τελούντων ἰδίων ἀνηλίκων ἀγαθῶν τέκνων. Ἐν
περιπτώσει δὲ κατανομῆς τῆς συντάξεως μεταξὺ πλειόνων
δικαιούχων, τὸ ὡς ἄνω εἰσόδημα λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν δι' ἐκεί-
νον μόνον, ὅστις κέντηται αὐτό.

5. Οἱ ἐμπίπτοντες εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου,
ὀπορεύονται, ὅπως, ἐντὸς τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἐκάστου
ὑποβάλλωσι δόλωσιν περὶ τῶν ἐν αὐταῖς εἰσοδημάτων ὧν

τὸ ἀλλήλους δύνανται νὰ ἐλέγχῃται βάσει ἀντιγράφου τοῦ οἰκείου φύλλου φορολογικοῦ ἐλέγχου. Ὑπὲρ ἡ ἀρμόδια Ἐφορὰ ὑποχρεοῦται ὅπως παρέχῃ τῇ αἰτήσῃ τοῦ Τ.Α.Β. ἢ τοῦ ἐνδιαφερομένου.

Ἐν περιπτώσει παραλείψεως ὑποβολῆς ἐμπροθέσμως τῆς τοιαύτης δηλώσεως, οἱ μὲν ἐν τῇ διατάξει τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐμπίπτοντες δικαιούχοι στεροῦνται τοῦ ἐν αὐτῇ ἐνταγτέματος. οἱ δὲ λοιποὶ διώκονται καὶ τιμωροῦνται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 386 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ἐπὶ τῶν υποβαλλόντων ψευδῆ ἢ ἀνακριδῆ δηλώσιν περὶ τῶν ἐν λόγῳ εἰσδημάτων.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου, ἡ πρὸς ἐπιβολὴν τῆς ὡς ἄνω δηλώσεως προθεσμία ὁρίζεται μηνιαία, ἀρχαμένη ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

6. Ὡς καὶ ἄρῳν εἰσδημῶν, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου, νοεῖται τὸ μετὰ τὴν ἀφίρσιν τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἀναλογούντων φόρων ἀπομένον.

Ἄρθρον 3.

1. Αἱ διατάξεις τῶν ὑπ' ἀριθ. 4 καὶ 6 περιπτώσεων παροχῆς συντάξεως εἰς μέλη τῆς οἰκογενείας ἀποδιώσαντος ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 10 στοιχ. Β' τοῦ ὑπ' ἀριθ. 852)1961 Β. Δ)τος, συμπληρούμεναι, ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

«4. Εἰς τὸν ἀνάπηρον καὶ ἄπορον πατέρα ἀγάμου ἢ ἐν χηρείᾳ ἄνευ τέκνων θανόντος συνταξιούχου ἢ ἡσφαλισμένου, ἐφ' ὅσον ὁ ἡσφαλισμένος οὗτος εἶχεν χρόνον ἀσφαλίσεως 6 ἐτῶν».

«6. Εἰς τὰς ὀρφανὰς πατρὸς καὶ μητρὸς ἀγάμους καὶ ἀπορους ἀδελφὰς θανόντος συνταξιούχου, ἢ ἡσφαλισμένου, ἐφ' ὅσον ὁ ἡσφαλισμένος οὗτος εἶχε χρόνον ἀσφαλίσεως 6 ἐτῶν».

2. Ἐν τῷ αὐτῷ στοιχείῳ Β' τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ὡς ἄνω Β. Δ)τος προστίθεται 7η περίπτωσις παροχῆς συντάξεως ὡς ἀκολούθως:

«7. Εἰς τὴν ἄπορον χήραν καὶ τὰ ἄγαμα ἄπορα θήλεα τέκνα ἐκτελεσθέντος ὑπὸ τῶν κομμουνιστοσυμμεριστῶν κατὰ τὴν ἀπὸ 1940—1950 περίδον, ἐφ' ὅσον οὗτος εἶχε συμπληρώσει τριετὴ τοῦλάχιστον ὑπηρεσίαν βουλευτοῦ».

Ἄρθρον 4.

1. Δὲν δικαιοῦνται τῆς περὶ τῆς ὁ παρὼν νόμος συντάξεως ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Βουλευτῶν οἱ ἡσφαλισμένοι ἢ συνταξιούχοι, οἵτινες ἐξελέγησαν ὡς Βουλευταὶ ἢ περιελήφθησαν ὡς ὑποψήφιοι εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς συνδυασμοὺς τῶν διαλυθέντων βάσει τοῦ Α. Ν. 509)1947 πολιτικῶν κομμάτων, (Κ.Κ.Ε., Ε.Δ.Α., Ε.Α.Κ. κλπ.) ἢ κατεδικάσθησαν διὰ παράβασιν τοῦ αὐτοῦ νόμου ἢ ἐξετοπίσθησαν ὡς ἐπικίνδυνοι εἰς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν ἢ ἐστερήθησαν τῆς ἰθαγενείας τῶν, λόγῳ ἀντεθνικῆς δράσεως ἢ ἀναξιοπρεπεῶς συμπεριφορᾶς, ὡς καὶ οἱ δικαιούχοι πάντων τούτων.

Ἡ μετ' ἄρσεως συνεπειὴν παροχῇ χάριτος ἢ ἡ ἐπερχομένη ἀποκατάστασις ἢ ἡ λήξις τοῦ χρόνου ἐκποτίσεως δὲν ἐπιφέρεισιν ἀνάγκησιν τοῦ δικαιώματός.

2. Ἡ διαπίστωσις τῶν ὡς ἄνω περιπτώσεων ἐνεργεῖται ἐπιμελείᾳ καὶ εὐθύνη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Βουλευτῶν.

Ἄρθρον 5.

1. Ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1967 καὶ ἐφεξῆς, ἡ περὶ τῆς τοῦ ὑπ' ἀριθ. 817)1963 Β. Διάταγμα ὑγειονομικῆς περιθάλψεως παρέχεται, ὑφ' οὗς ὅρους, προϋποθέσεις ἐκτασιν καὶ διαδικασίαν ἰσχύει αὕτη προκειμένου περὶ συνταξιούχων ἀνωτάτων δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων.

2. Διὰ τὰς δαπάνας παροχῆς τῆς κατὰ τὰ ἄνω Ὑγειονομικῆς ἐν γένει περιθάλψεως, πλὴν τῆς ἰσχυούσης ἐπὶ τῶν συνταξιούχων δημοσίων ὑπαλλήλων ποσοστιαίας συμμετοχῆς τοῦ δικαιούχου εἰς τὴν ἐκάστοτε δαπάνην, ἐπιβάλλεται ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῆς συντάξεως αὐτοῦ καὶ κράτησις ἐκ 30)ο.

3. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῆς Προνοίας δύναται νὰ ρυθμίζηται ἐκάστοτε πᾶσα ἐτέρα ἀναγκαία λεπτομέρεια ἐφαρμογῆς τῶν προηγουμένων διατάξεων.

4. Πᾶσα διάταξις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 817)1963 Β. Διατάγματος, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 327)1965 δ. μοίου, ἀναγομένη εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου ρυθμιζόμενα θέματα, καταργεῖται.

Ἄρθρον 6.

1. Ἡ δύναμις τοῦ Ν.Δ. 581)1941, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἰσχύος μηνιαία ἀποζημιώσις τῶν διατελεσάντων Προέδρων καὶ Ἀντιπροέδρων Κυβερνήσεων, ὁρίζεται ἰσὺς πρὸς τὰ δύο τρίτα (2)3 τοῦ συνόλου τῶν ἐκάστοτε μηνιαίων ἀπολαύων τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ Πρωθυπουργοῦ.

2. Ἀλλοθὺς ἐνόησα τῆς διατάξεως τῆς 2ης παραγράφου τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 71 τοῦ Α.Ν. 1854)1951 εἶναι, ὅτι ἐπὶ τῆς περὶ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω παροχῆς ἐφαρμόζονται ἀναιλόγως καὶ αἱ διατάξεις τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 58 τοῦ νόμου τούτου.

Ἄρθρον 7.

1. Τηρουμένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν κατεμένων διατάξεων, ἀπασαί αἱ δυνάμει ἐιδικῶν νόμων καταβαλλόμεναι προσωπικαί, ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς παραγράφου 1 ἐδαφίου γ' τοῦ ἀπὸ 6 Ἰουνίου 1935 Ν. Δ)τος «περὶ ρυθμίσεως τῶν συντάξεων τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ στρατιωτικῶν», πολιτικαὶ συντάξεις, ὑπόκεινται, ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1967, καὶ ἐφεξῆς, εἰς τὰς ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος, καὶ κατὰ τὴν αὐτῇ κλιμάκωσιν, ποσοστιαίας μειώσεις.

2. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 1. τῶν παραγράφων 1, 2 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 2 ὡς καὶ αἱ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως ἀπὸ τῆς ἰσχύος αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ προσωπικῶν συντάξεων.

3. Ἐξαιρεῖται τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἡ βάσει τῶν νόμων 4100)1929 καὶ 2350)1953 καταβαλλομένη σύνταξις.

Ἄρθρον 8.

Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν δαπανῶν συνταξιοδοτήσεως, δύναμις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 852)1961 Β. Δ)τος ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸν παρόντα νόμον καὶ παροχῆς τῆς ἐν ἄρθρῳ 5 αὐτοῦ ὑγειονομικῆς περιθάλψεως, ἐγγράφονται εἰς τὸν δημόσιον προϋπολογισμόν καὶ τὸν ἐιδικὸν τοιοῦτον τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν αἱ ἀναγκαῖαι πιστώσεις, αὐξανόμενης ἀναλόγως τῆς πρὸς τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Βουλευτῶν, κατ' ἄρθρον 21 παράγραφος 7 τοῦ Β. Διατάγματος 852)1961, προέλεπομένης ἐπιχορηγήσεως.

Ἄρθρον 9.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, δημοσιευμένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δύναται νὰ ρυθμίζηται ἐκάστοτε πᾶσα τυχούσα ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 10.

Ὁ ὑπ' ἀριθ. 101)1967 Α.Ν. καταργεῖται ἀφ' ἧς ἰσχυσεν.

Ἄρθρον 11.

1. Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1967.

2. Κατ' ἐξαίρεσιν, ἡ ἰσχύς τῶν διατάξεων τῆς μὲν παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 3 αὐτοῦ ἀρχεῖται ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου 1967, τῆς δὲ παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 6 ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Α.Ν. 5)1967, καὶ τοῦ ἄρθρου 4 ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τοῦ Α.Ν. 101)1967, μὴ ἀναζητουμένης ὅμως τυχὸν ἐν τῷ μετὰ κατὰβληθείσης, τοῖς ἐμπίπτουσιν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου ὡς καὶ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ παρόντος, συντάξεως.

Ἄρθρον 12.

Κυροῦται ἀφ' ἧς ἐξεδόθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 155)12.9.1963 Πράξις Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δημοσιευθεῖσα εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 149)23.9.1963 φύλλον Α' τεύχος τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἀπερὶ χορηγήσεως εἰς τὴν Μαρίν Χήραν Βασιλείου Παπαθανασίου καὶ τὸ ἀνήλικον τέκνον αὐτῆς Πα-

ναχιώτην, μηνιαίας συντάξεως ἀπὸ 1.9.1963 ἐκ ὀρχυμῶν ἑξ̄ χιλιάδων (6.000)».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Δεκεμβρίου 1967

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓ. ΖΩ-Ι-ΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ν. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ, ΚΩΝ. ΚΑΛΑΜΠΟΚΙΑΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΤΣΟΠΟΤΑΟΣ, Γ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΤΑΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΥΠΡΑΙΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΤΑ. ΤΟΤΟΜΗΣ, ΑΛΕΞ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΕΥΣΤΑΘ. ΠΟΥΛΑΝΤΖΑΣ, ΑΘ. Ν. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, ΔΗΜ. ΠΟΥΛΕΑΣ, ΣΠ. ΛΙΖΑΡΔΟΣ, Γ. ΓΕΩΡΓΑΚΕΛΟΣ, ΣΠΤΡ. ΔΑΜΠΙΡΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Δεκεμβρίου 1967

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤ. ΚΑΛΑΜΠΟΚΙΑΣ

(5)

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 233

Περὶ τροποποιήσεως Ὁργανικῶν θέσεων Β. Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Αἱ διὰ τῶν ἄρθρων 4 καὶ 6 τοῦ Α.Ν. 28)1967 συσταθεῖσαι πέντε (5) ὀργανικαὶ θέσεις Γραμματέων Πρεσβείας Β' ἢ Α' τάξεως παρὰ τοῖς Γενικοῖς Προξενείοις ἐν Ἀμβούργῳ, Ἀννόβερω, Κολωνίᾳ, Μονάχῳ καὶ Στούτγάρδῳ καταργοῦνται καὶ ἀντ' αὐτῶν συνιστῶνται διὰ τοῦ παρόντος ἰσάριθμοι ὀργανικαὶ θέσεις Γραμματέων Πρεσβείας Γ' τάξεως ἢ Ὑποπροξένων παρὰ ταῖς αὐταῖς ὡς ἄνω Ἀρχαῖς.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχέται ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Δεκεμβρίου 1967

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓ. ΖΩ-Ι-ΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ν. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ, ΚΩΝ. ΚΑΛΑΜΠΟΚΙΑΣ, ΘΕΟΦ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΤΣΟΠΟΤΑΟΣ, Γ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΤΑΟΣ, ΚΩΝ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΤΑ. ΤΟΤΟΜΗΣ, ΑΛΕΞ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΑΘ. Ν. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, ΙΩΑΝ. ΡΟΔΙΝΟΣ - ΟΡΛΑΝΔΟΣ, ΣΠ. ΛΙΖΑΡΔΟΣ, Γ. ΓΕΩΡΓΑΚΕΛΟΣ, ΣΠΤΡ. ΔΑΜΠΙΡΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Δεκεμβρίου 1967

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤ. ΚΑΛΑΜΠΟΚΙΑΣ

(6)

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 234

Περὶ ἐρμηνείας τοῦ ἄρθρου 4 παράγραφος 3 τοῦ Ν.Α. 603)1948 «περὶ καθορισμοῦ τῶν ὑπὲρ τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου Εἰσφορῶν τῶν Πληρωμάτων καὶ τῶν Πλοιοκτητῶν».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 4 παράγραφος 3 τοῦ Ν.Α. 603)1948 «περὶ καθορισμοῦ τῶν ὑπὲρ τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου εἰσφορῶν τῶν Πληρωμάτων καὶ τῶν Πλοιοκτητῶν» εἶναι ὅτι ἐκ τοῦ «Κεφαλαίου Ναυτικῆς ἐκπαιδεύσεως» ἐπιτρέπεται ἡ διάθεσις χρηματικοῦ ποσοῦ καὶ διὰ τὴν κτήσιν ἀκινήτων πρὸς ἀνέγερσιν, ἢ λειτουργίαν Δημοσίων Σχολῶν Προπαιδεύσεως Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορικῆς Ναυτικῆς μετὰ γνώμην τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχέται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Δεκεμβρίου 1967

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓ. ΖΩ-Ι-ΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ν. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΚΩΝ. ΚΑΛΑΜΠΟΚΙΑΣ, ΘΕΟΦ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΤΣΟΠΟΤΑΟΣ, Γ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΤΑΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΤΑ. ΤΟΤΟΜΗΣ, ΑΛΕΞ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΑΘ. Ν. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, ΙΩΑΝ. ΡΟΔΙΝΟΣ - ΟΡΛΑΝΔΟΣ, ΣΠ. ΛΙΖΑΡΔΟΣ, Γ. ΓΕΩΡΓΑΚΕΛΟΣ, ΣΠΤΡ. ΔΑΜΠΙΡΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Δεκεμβρίου 1967

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤ. ΚΑΛΑΜΠΟΚΙΑΣ

(7)

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΗΜΑΡΤΗΜΕΝΩΝ

Εἰς τὸν Ἀναγκαστικὸν Νόμον 185 «περὶ ἐπιβολῆς ποινικῶν κυρώσεων κατὰ παραχρᾶτῶν φορολογικῶν διατάξεων» τὸν δημοσιευθέντα ἐσφαλμένως ἐκ τυπογραφικῆς ἀβλεψίας εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 203 τῆς 18 Νοεμβρίου 1967 Φ.Ε.Κ. τεύχος Α', ἐπιφέρεται ἡ ἀκόλουθος διόρθωσις:

Ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 11 Μεταβατικαὶ Διατάξεις ἀντικαθίσταται ἐκ τοῦ ἐσφαλμένου: «Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 53 τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ», εἰς τὸ ὅρθρον: «Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 55 τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ».

(Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου)